

Ilska, vrede och arghet

RAGE

Wagners vansinnesutbrott

Text: Daniel Källmalm
Foto: Nuclear Blast
utförd: 2008.01.16

Naturligtvis syftar vi inte på den klassiska kompositören Richard utan på den klassiska hårdrockskompositören Peter. Nu har han haft nya tokutbrott och gjort en ny skiva. Här har ni chansen att lära känna den arga mannen och hans senaste verk.

Det klassiska tyska metal bandet **Rage** har existerat under en väldigt lång tid nu, speciellt om du inräknar åren som **Avenger**, vilket var deras namn innan de tvingades till att byta namn. Det är faktiskt långt över tjugo år nu och all denna tid har en sak varit konsekvent - Peter "Peavy" Wagner som är bandets sångare och bassist. Det är han som åter tagit sig tid till att tala med **Hallowed** och klargöra en sak eller två rörande bandets kommande album, som namngivits 'Carved In Stone'.

Carved in Stone

Vi börjar med att undersöka det nya **Rage** albumet. Jag själv har inte hört speciellt mycket från albumet, bara en låt (*Lord of the Flies*) som är en mycket intressant låt men som enligt "Peavy" inte säger speciellt mycket om hur albumet låter.

- Vi har ett mer rakt sound, lite som **Rage** för 15 år sedan under det tidiga 90-talet, förklarar "Peavy". Jämfört med det tidigare är detta mer rakt på och lite mer thrash, lite tillbaka till rötterna kan man säga.

Detta var inte vad jag hörde på det enda promospår jag fått möjlighet att höra så här långt, men jag antar att jag får lita till "Peavy" på denna. På denna skiva hör vi också en ny trummare, André Hilgers som varit en del i trion under drygt ett år nu, så varför denna separation med Mike Terrana? Jag kommer tillbaka till detta senare, samma sak gäller den nya trummisen. Bortsett från trumslagarbytet och det "uppräschade" soundet är det inte mycket som är nytt.

- Som producent stod vi själva

och Charly Czajkowski som arbetat med oss ungefär tio år nu och känner oss väl, han är som en fjärde medlem i bandet, avslöjar "Peavy". Charlie Bauerfield har återigen mixat skivan, den tyske mixer-/producentlegenden.

Jag antar att de flesta av er har hört talas om denna s.k. legend som har fler skivor på sitt samvete än jag känner till, men ett känt band som kan nämnas (namedroppas) är **Helloween** de ganska kända landsmännen till **Rage**.

Som ni vet eller inte vet handlar musikjournalistik mycket om

att jämföra saker, som ni vet brukar de flesta magasin släppa iväg en sisådär femhundra bandnamn i varje recension för att ni bättra ska kunna gissa (här använder vi en rolig engelsk slangterm i den engelska varianten som tyvärr inte går att översätta) hur bandet låter, vi gör detta i en mindre skala nu genom att jämföra detta album med det tidigare, vilket enligt Mr Wagner inte är möjligt.

- De här två albumen kan inte direkt jämföras, klargör "Peavy". 'Speak of the Dead' visar oss från vår orkestrala sida medan 'Car-

ved in Stone' är mer rak och mer klassisk i **Rage** termer.

Ilska

Vad han säger är att det inte finns någon likhet alls mellan dessa två, åtminstone kan jag utläsa viss konsekvens mellan *Lord of the Flies* och vad jag kan höra på det tidigare albumet, är det kanske bara jag?

- Det finns fortfarande en del låtar på 'Speak of the Dead' som är, så det finns åtminstone lite konsekvens, berättar "Peavy", inte på frågan om *Lord of the Flies*

RAGE

utan de mer raka låtarna som finns på föregångaren likväl som på det kommande albumet, i alla fall enligt vad jag kvalificerat kan gissa utifrån de svar jag fått på mina frågor.

När jag fick alla fakta, tack till filurerna på DIRK forskningsinstitut, insåg jag att det verkade finnas en hel del ilska eller "rage" i lyriken till detta album. Om man sedan tänker på lyriken i det förgångna likväl som nu kan man ana att lyriken är viktig för "Peavy". När han frågas om detta bekräftar han min teori.

- Personligen tycker jag att det är väldigt viktigt, bekräftar han. Som en person med stort intresse kring bra rocklyrik är det viktigt för mig att skriva bra lyrik.

Jag skulle faktiskt vilja hålla med honom, god lyrik är en tillgång, inte en baksida och det gäller alla musikaliska genrer och låtar. Det är väldigt svårt att ta låtar om att slakta drömmare eller

drakar på allvar, och än svårare att ta låtar om knektar i skinande rustningar med hjärtan i brand på allvar. Men allvarligt nu, är Rages låtar verkligen så bra när det gäller lyriken, enligt sångaren är de det.

- Jag tycker att vår lyrik är både viktig och intressant. Jag skriver om personliga saker och inte skitsnack som svärd och drakar, säger "Peavy" bestämt och jag tror att han har rätt med tanke på att jag inte hört någon låt om drakar och svärd från Rages sida. Till detta album har jag skrivit tio personliga och cyniska uttalanden om samhällets utveckling.

George Bush

Håller han på att bli politisk under senare år den gamle gode "Peavy" som givit oss felände länkar, fångade album, perfekta män, ljudjägare och så vidare i det förgångna, inte så värst politiska teman då, är det så nu kanske?

Inga överlevande, så varifrån kommer ryktena undrar jag? Inte direkt en giltig fråga men den kändes rolig att placera där även om den hade varit bättre placerad i en Running Wildintervju. Hursomhelst, är det så att Rage blivit politiska under senare tid? "Peavy" förnekar det inte, inte direkt bekräftar han det heller.

- Du kan säga det med det är mestadels en personlig och cynisk ståndpunkt om världen idag, påpekar han inte helt villig att konfronteras med vad jag säger om politisk lyrik. Men jag antar att du kan säga att ett spår som titelspåret *Carved in Stone*, som är en antikrigssång, kan sägas vara politisk. Det är en låt mot krig och idioten George Bush som sitter på den mäktigaste positionen i världen. Hur kan egentligen mänskligheten vara så dum att att de tillåter en idiot att nå en sådan position? Hursomhelst är han snart historia i alla fall.

Det är han verkligen, den gamle gode amerikanske strax expresidenten. Det vill säga att han är både idiot och historia. Han är inte en antikrigs figur, snarare pro-krig. Ett svar som får mig att undra kring det jag sade tidigare i texten, att det finns en ganska stor portion ilska eller frustration i albumets lyriska innehåll, "Peavy" bekräftar denna tanke också.

- Ja, jag skriver låtar med ett mörkt cyniskt perspektiv, säger han. Som den andra låten *Drop Dead* som dock inte skall tas för allvarligt.

Det är ju lite av en besvikelse eftersom jag alltid tar alla låtar och texter, filmer och tidningsartiklar extremt allvarligt. Hursomhelst, han har en poäng att ge, en poäng som faktiskt till stor del är densamma som den *Death Angel* snubben tog upp bara dagen före.

- Homo Sapiens är på väg utför, påpekar "Peavy" träffsäkert. Vi kommer snart att vara slut här

och gå samma öde till mötes som alla andra djur när förr eller senare; det är så evolutionen fungerar, det är den naturliga vägen. Kanske kommer en utvecklad art efter oss, något som *Homo Future* eller *Homo Brain*. Homo Sapiens har hursomhelst misslyckats, vi har nått höjdpunkten för idiotin och det kommer inte att bli bättre.

WOW

Homo brain eller *Homo Future*, det var några intressanta namn som jag inte tror kommer att uppstå, men tanken är kittlande även om det inte finns genetiskt material på Jorden för att skapa en sådan sak. Jag har ingen partner och det skulle fortfarande sluta med inavel eftersom det måste finnas fler ett par superintelligenta för att skapa en högre stående ras. Inga problem dock eftersom det känns aningen bättre att veta att det fortfarande finns ett par visa

människor där ute och inte bara inom de begränsade ramar detta magasin besitter, men nu lämnar vi detta ämne för att avsluta detta stycke om det nya albumet.

Vi kommer återigen göra en jämförelse, hur står sig detta album i den linje av fina stycken från de tyska kompositörerna?

- Det är lite för nära framför mina ögon för att verkligen kunna sätta i perspektiv just nu, svarar "Peavy" och det är ganska begripligt med tanke på att albumet inte ens nått butikshyllorna än. Men jag tror att det är en av de mest intressanta och med bäst riff, melodier och låtar vi gjort. När jag slänger på den i min Hi-Fi-läggning eller i min bilstereo tänker jag WOW. Det är ett solitt album som jag gillar från den första till den sista noten, den blir inte tråkig någonstans. Jag gillar den verkligen så den kan inte vara så dålig i jämförelse med de mer klassiska albumen vi gjort.

Det kan den troligen inte eftersom jag lärt mig att de senare albumen från Rage alltid håller kvalitén och jag känner ingen tvekan inför detta album heller. Förhoppningsvis får detta magasin chansen att publicera en recension längre fram men det beror på bolaget eller promotion-nissarna, jag vet inte riktigt vem eftersom jag är en aning utanför den saken själv. Men för nu och med ambitionen att skriva en recension i framtiden lämnar vi detta album och tar oss vidare i texten till mindre extensiva kapitel, men dock lika viktiga.

Ut med gammal trumslagare...

Som jag redan nämnt tidigare har Rage bytt sin Trummis Mike Terrana mot den tyske herren André Hilgers, de låter lite som en NHL-trade men det är inte alls vad som skedde. På grund av interna problem mellan de två övriga medlemmarna och Mike Terrana, fann de två att de i slutändan inte hade något annat val än att sparka Mike Terrana och börja leta efter en ersättare. I André Hilgers hittade de den perfekta ersättaren.

- André är från vårt område i Tyskland, Ruhr-området, vår tidigare trummis Mike (Terrana) flyttade till det området i början och då gick allt fint, förklarar "Peavy". Allt var enkelt men för tre-fyra år sedan flyttade han till Köpenhamn i Danmark.

Det var då allt blev svårare, då resan utför började så att säga.

. Det gjorde det svårt att arbeta och vi var tvungna att planera allt, han var tvungen att resa från Danmark och bo på hotell varje gång vi skulle repetera något. Det var dyrt och krävande, eftersom han krävde att få bo på dyra hotell, att bo med någon av oss, hans vänner var inte bra nog, han behövde bo på hotell. Allt blev väldigt komplicerat, bara att repetera och att skriva låtar var

extremt komplicerat.

Det är ganska förståelig, jag har viss erfarenhet av detta med vårt magasin då jag och min bror är ganska spridda i landet. Resorna när vi ska göra något blir extremt dyra på grund av de svenska bensinskatterna som är långt mer än två tredjedelar av bensinpriset. Vi kan dock på hos varandra och behöver inte bo på dyra hotell, en sådan sak kan inte vara hållbar i längden; och som redan sagt bevisades den inte vara det.

- VI var tvungna att spendera hundratals Euro bara för ingenting när kreativiteten inte fanns där, förklarar "Peavy". Med André är den kreativa processen mycket enklare, han bor bara 20 minuter från mig. Nu kan jag bara ringa snubbarna på morgonen och sedan en timme senare kan vi träffas och spela lite, och om inspirationen saknas kan vi lika enkelt träfas dagen efter eller nästa dag.

Och om du tror klimatkonspirationen, är det mer miljövänligt att inte behöva göra dessa långa resor. Fortfarande var det inte det enda som ledde till splittringen med Terrana, resor kan övervinas men det fanns personliga problem som inte var lika enkla att överse.

- Mike förändrades mycket under de senare åren, påpekar "Peavy". Han gillade allt mindre metal och kunde ibland dra på en Sinatra- eller jazzskiva, men han var fortfarande professionell och spelade det. Men han hade inte kärleken till det, André har och han är också mer avslappnad än Mike som är mer stressad.

...och in med ny trumslagare

Det är något som ofta händer, folk du tror du kände växer ifrån dig över tiden det är ett faktum och det händer hela tiden om inte alla i gruppen förändras i samma riktning, vilket inte var fallet med Rage, snarare det motsatta.

Någon jag känner sa en gång "alla hårdrockare är fula". Svårt att inte hålla med när man ser rage... Nej, skämt å sido. De är väl jätte söta och snygga, på sitt speciella sätt.
Foto: Nuclear Blast

- Han förändrades hela han, säger "Peavy" och tillägger: han förändrades i sitt sinne. Han har tränat mycket på gym, så det kanske var alla steroider eller något sådant, inte vet jag. Han blev allt mer aggressiv och ibland verkade det som att han skulle börja slåss med oss. Det kändes inte alls bra och det var tufft, men jag tror att vi gjorde rätt, tog rätt beslut. Nu har vi en god atmosfär med André i bandet.

En god atmosfär är alltid viktigt, för att vara kreativ måste du ha ett gott förhållande till de andra du arbetar med i ett band eller vad det nu än kan vara. Att man sedan växer ifrån varandra är något man måste räkna med, speciellt när man ingår i en trio vilket är precis vad Rage är. I en trio är gruppen alltid mer känslig för förändringar som denna, men det verkar inte hända alla, band som Rush har klarat sig över åren, ett band som "Peavy" använder som exempel på en bra

hållbar grupp i sitt svar.

- För vissa band, som Rush verkar det inte hända med de tar förmodligen inte så mycket droger heller ;), jag antar att vi vara hade otur, säger han med en humoristisk ton som återknyter till steroidprylen han spekulerade om kring Mike Terrana och dennes gympryl.

Och med den prylen lämnar vi den nye trumslagaren och fokuserar på nästa grej, turnerande.

Turné

Vi börjar dock denna sektion med att kort återknyta till vad som sagts om det nya albumet. Frågan som inte ställdes var om "Peavy" kände att han nått vad han satt sig för att göra med detta album eller inte.

- Vi hade inga planer inför detta album, inte heller förväntade vi oss någonting vi tillät det bara att ske, förklarar "Peavy". Vi lät det bara komma.

Inga planer men inspirationen

kom från annat håll, lite åt ett annat håll åtminstone.

- Vi fick inspirationen från Nuclear Blast-samplern inför deras 20-årsjubileum där Victor (Smolski) skrev musiken och jag skrev lyriken. Det var rakt på och jag minns att vi tyckte att: "det här skulle vara perfekt för Rage" och vi tyckte att vi skulle göra något liknande på Rage albumet och vi liksom åkte på den vågen.

Vi vet också att bandet har en ny trumslagare och att bandet återigen kommer att bege sig ut på turné för att promota detta album, med vilka var en lite annan fråga som inte var lika lätt att veta eftersom namnen varierade lite. Edenbridge var säkra, men när det gällde det andra bandet var det inte lika säkert så jag lät "Peavy" klargöra detta för mig.

- De heter FreaKozaks nu, de kallade sig själva Aspect tidigare men bytte namn, det är samma band, klargör "Peavy". Vi kommer att turnera från sena mars till

maj och vi kommer att spela två spelningar i Sverige tror jag.

Vet du något om dessa band?

- Jag känner Edenbridge lite grann, de är trevliga människor och väldigt unga med en kvinnlig sångare. De är lite i samma område som Nightwish skulle jag tro. Det andra bandet är rysar som jag vet lite om, de spelar progressiv power metal.

"Peavy" vill inte erkänna att han gillar något av bandet, även om han inte heller säger att han ogillar något av dem och han förstår inte heller hur vi som skriver om musik kan säga något om allt som kommer ut dessa dagar, och han kan ha rätt men för vår del så här långt har det varit ganska lugnt på promofronten vilket kan vara en förklaring.

- Jag kan faktiskt inte säga eftersom jag egentligen inte lyssnar till någonting, det finns för mycket album och jag har inte tiden. Det har varit så de senaste 10-15 åren när massor av nya

band har poppat upp överallt, det finns bara så mycket album att jag inte kan lyssna och hålla rätt på allihop. Jag kan inte förstå hur du kan göra det och du måste dessutom säga om det är bra eller inte, jag har svårt att bara lyssna till albumen.

Jag håller med dig Mr Wagner, jag kan inte hålla koll på allt och jag har inte tid att kolla upp det heller om ingen skickar mig promos kan jag inte hålla koll på kommande skivor. Men jag antar att han kommer att lära sig mer om dessa två band när han åker med dem på turné.

Vad som kan väntas från turnén avslöjas inte av Mr Wagner, han säger bara att de fortfarande är i planeringsfasen och har inga som helst planer klara än.

Slutet

Då antar jag att det inte finns så mycket mer att ta på där, vi får bara otåligt vänta på nästa album och hoppas att det är lika

bra som föreslaget här. I ljuset av tidigare album kan man inte annat än förvänta sig ett bra album och den förväntan ökas än mer när man hör vad "Peavy" säger i intervjun.

I slutändan har vi ändå sett Rage i över tjugo år nu och de har aldrig givit sina fans anledning att tvivla även om vissa hade sina små tvivel under den symfoniska eran medan vissa andra (som mig) verkligen gillade denna fas i bandets historia lika mycket som 'Missing Link' eran eller den senare eran med 'Unity', 'Soundchaser' och så vidare.

Jag avslutar denna artikel med att först och främst tacka "Peavy" för att han tar sig tiden att tala med mig och således låta fansen läsa detta och sedan önska honom och Rage ett stort lycka till i framtiden och han hoppas att de håller sig friska och kan fortsätta med musiken i många år framöver. Jag delar Peavys önskan i den frågan.
Dir.K